

נאומן של וירצמן

לו, שאללה ערבות איזה בונצעא כלו. לא יכנן באוי: האנאים הדרינאים סבוכיס טאר, פל' זורת אדרת נקניאת בעדרותה זחבה, החומר האנושי מהisor מיפורת קקד לאית, ווגה לפורת כל אלה — כרבורי מושפעים שביקור את הארץ — הצלילה החישובנו ולפזרנו את אדרך, אשר האדם בישראל ילק' נח לכמוש אה קדקה של איין אם נשווה את טענו בקשר השניהם החשניים האחדנות לעומת הסוכרים שהעם העברי חספיק להכלה זו וראינו, כי אכן בא עט ישראל על שכוו החלוא, כנסים להנאים הפליטיים לביחנו הלאומי ששמש התנדט. מנוט זה לא מתנשק אולי עיי' הפטשלת פבל פרטיו, אולם יש תקוה לתקן הדרכתי של טוב זהה, עכורותנו קשה, כי מהפרקינו להנישם את הפעול הציוני פבל, שחטול אף שערה אחת בראשו שאף אחד הערביים, עכורותנו צריכה להטאנך בדרך החתונות הדרונית של האינדרטס תיירותים וחרדי בימי, כי יראו שני הצדדים כאחד, העד רבוי וחוירוי העולה לאבאו את הארץ רוז' בטולדות ההטה, טשו' נך אין נס הפטשלת יכולה ליטלא אחורי התיכוביות יהודת הטענה. בנסיבות הנאות לאיסכניה נוחנה, אם ישנה כונה ישורה לחשיפת אה התנדט.

בזה נרטו היסודות של הפליטיות העברית שלנו, איי טובעת ביום של ערביים ויש להדרים נפונת, כי אנו מטייערים להאטית את סרבתיה-הסדרות שבין הפה והנילום ולהטיקו אוחם לטרנו תרד בותי נדול. ואל נכות לסתנה, אנו וקר' קים לאשראי טופרי, שכידו כולם כי לפניו ענודה שלום, טפעל-בנין' וכיכוש בלי תיתחים ווין, עם הפעול שענו נשאות לאードות הסוכרות אמר שרות של חמלהות שאדריתן פ' ישוע רנת, כבר היוו ניתנו סימנים המבשרים את בזא התקופה ההו: לפני 8 שנים היתה איי טרינה ועיר וויטה וויטה או עניין למתקריד-האריכלון ונהנה היום נכסה להזק עאמ התחorder של המשק העולמי פטור יבנה בה נסכל נדול, מחרותים יטסרו בה אוירוניס אין ספדר. אנו עופדים בפובו של עופם מתנער וכל בא עופם לרובות מתנדיגנו, יכירו יידעו, כי אכן גענו טפעל שנייא.

ועחה נשיב על השאלה: لماذا אנו עמלים ג' וויאת התאובות: יאנס בני ישראל בורדים אשר בית ל'ם: יהודים נרטנית בהם כנרכני. אולם עפ' ישראל מתרביה דורי. עתה מנסה היהורי ואשונת ל'רו' בזעם ידו' את הנפש הראשון לקיומו זחיו, לנ' חוק קיינאי-האחת של איי קטנה עט 150 יהודים ומשום נך נדרעת לה תשיבות יתר מאשר לניו-יורק יהודיות התוגה כשי סלונים נפא טישראל — הפעש העברי כי הוא אחר ושות' מכל שעשינו בעולס. כלו, יבוא יומ — וווא קרוב — וכל הבא לערוד על אסיה של אומחנו ילק' לדאות זאת תשובה, אשר מבוי ספורה, כי דונסא, בלי כספ' ובפי אמצעי שלטון הפסה להז'ה שרת ברכת,

טענו פירוש תוספת לשילוף העולם ותרבותו. אנו נחרל' פעם מהו' חירה שחותה בעני' אחרים: ונכון ג' כרזה אחרות.

אנו מוסרים את חפצית נאומו של דיר וויצמן בברלין, בפסיבת החברה למפען איי:

הבה ואיזה קאה את הדיבור על המשבר הטעמק עחה את כולנו. כרגע מושפעים, אנו פרעה טאזה הכלכלי של איי, ב-1924 הפלת נורית העליה לאוי עז' שהסינה את רגנו, של יוכלה הקליטה, היהה טען פנוצה מפולין אשר הציפה ברובה את איי, טנו של אלכני טים היוכלים רק בקיושו רב להטנג למונאים תלמודים של ארצ' חדש, מהשבר בר תנטא בפרט של קרוב ל-10000 שתופרי-עכודה המומליים כבעיטה טכנית על הבית הלאומי היורגן הקטן, אולם אני אטונה — ואין אני טוקר את עצמי לכל א-פיטוח רשותית — כי שבדרך המשבר היא אינה אלא שאלת חותם גדריא אם נט זטן של יסורים קשים.

הנני חונה בראש אפערויות ידועות לחתמות הארץ העשוות בחלקן להקל בזון הקרוב על המשבר, חטמ-להארץ, מה שקידין פעל-ירוטנברג. עופד בזחלהו וויא עחיד לרופעט נקצת את מס' מהס-העבורה, הצלות של הפטשלת האית עופד לרשתר ומפטנו יתד לעכבי רוח חדש בבני-הנצל, העולם נס לתק' טין בטעמ' את חוטרי-העבדה, אולם הקלת חסר עכורה בפדה הרואה לשטה אין אטואה לנו אלא עט זריטה/חדשה של דון פרשי ותאנלה וההסתדרות הצעונית חייבות למזו אוח הרדכים למש' כת ההין הזה.

אין אני שחקן ליטול בוה' את עוקצו של המשבר ולגנווע פראיינטה, אולם צריך לאיין כי התקלאות העברית והחישית הנדרית, לאט' חתעה המבוססת על החדרות הנלטיות המעוות בארץ — שני ענטים אלה לא נגענו ולא רק' טעקי-הטשער כיל.

רבים אומרים לסתיע במשבר זה, כדי להוכיח את אפסות דרכנו, אולם נקל טאר לסטור את כונתנו זו המודרכת מעיקרה, את הארונות המכוברים האלה, צדיק לאחוו בצעיח-זראש ולשיות גנער עיניהם את חולדי-החוישבות של איין ארין שהיא, אאטין, כי התישר בוחנו עט כל קייה, הילשות וויא עותית עלה' כפתוח קרבנוז-אדט מאשר ההישיבות של איין ארין שטיא.

בן החברת קחת פשבר זה ט-סרי-השנץ. אנו נלפר את טופר-השכל זה, ונטהנו ליחסים התולכיים ומחוזים, וויא בפראסיא ווירה, שקרוב לודאי, כי במשק שלש, ארבע או חמיש שנים הכאית עכorthן חעשה בדורע יותר אטיה משגעאת עד כת', אולם אה נרע ווירנה, כי המסדר של זיין-הלאוי מי הוא כל יפומ. זיין-הנ' בוה' מעת טפערם מהכטיטים: החישבות של משפחה יהודית עיליה בקרוב מ-1000 עד 1100 לייש. התישנותה של משפחת אנגלית עולה מ-2000 עד 1500 ל'יש. התנאים הטיווחים, שטפעל התישגהנו נתון בתוכם, מרבה לנו קשיים שאין ההישבות האנגליות נחקלת בכלל. האנגל' עשה את דרכו למדינה אנגלית, הפטשלת הקדרית בסכירה לו סינפ', ספייע בירין שטחי קרקע רחפים ומוניות מטבחיות